

9) Ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμόζονται, προκειμένου να εξακριβωθεί εάν η φορολογική αρχή, ενεργώντας ως υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων, εγγυάται ότι η επεξεργασία δεδομένων πραγματοποιείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, του γενικού κανονισμού για την προστασία δεδομένων (προληπτική ευθύνη);

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 24 Απριλίου 2020 — VYSOČINA WIND a.s. κατά Česká republika — Ministerstvo životního prostředí

(Υπόθεση C-181/20)

(2020/C 222/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: VYSOČINA WIND a.s.

Εναγόμενη: Česká republika — Ministerstvo životního prostředí

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 13 της οδηγίας 2012/19/ΕΕ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ), την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να επιβάλλει στους χρήστες και όχι στους παραγωγούς την υποχρέωση χρηματοδότησης της συλλογής, της επεξεργασίας, της ανάκτησης και της περιβαλλοντικώς ορθής διάθεσης των ΑΗΗΕ που προέρχονται από φωτοβολταϊκά πλαίσια τα οποία διατέθηκαν στην αγορά πριν από την 1η Ιανουαρίου 2013;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, ασκεί επιρροή, για την εκτίμηση των προϋποθέσεων στοιχειοθέτησης της ευθύνης κράτους μέλους για ζημία προκληθείσα σε ιδιώτη λόγω παράβασης του δικαίου της Ένωσης, περίσταση όπως αυτή της κύριας δίκης, κατά την οποία το οικείο κράτος μέλος είχε ρυθμίσει σε εθνικό επίπεδο τα της χρηματοδότησης των αποβλήτων φωτοβολταϊκών πλαισίων ήδη πριν από την έκδοση οδηγίας δυνάμει της οποίας τα φωτοβολταϊκά πλαίσια υπάχθηκαν στη ρύθμιση του δικαίου της Ένωσης και επιβλήθηκε στους παραγωγούς η υποχρέωση κάλυψης των σχετικών δαπανών, τούτο δε και ως προς τα φωτοβολταϊκά πλαίσια που διατέθηκαν στην αγορά πριν από την εκπνοή της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας (και από την ίδια τη θέσπιση ρύθμισης σε επίπεδο Ένωσης);

(¹) ΕΕ 2012, L 197, σ. 38.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) στις 29 Απριλίου 2020 — HYDINA SK s.r.o. κατά Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Υπόθεση C-186/20)

(2020/C 222/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: HYDINA SK s.r.o.

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η αιτιολογική σκέψη 25 του κανονισμού (ΕΕ) 904/2010 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, κατά την οποία «οι προθεσμίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό για την παροχή πληροφοριών νοούνται ως μέγιστα διαστήματα που δεν πρέπει να υπερβαίνονται», την έννοια ότι πρόκειται για προθεσμίες των οποίων δεν χωρεί υπέρβαση και ότι η παρέλευσή τους συνεπάγεται το παράνομο της αναστολής του φορολογικού ελέγχου;
- 2) Έχει συνέπειες (επισύρει κυρώσεις) η μη τήρηση των προθεσμιών για τη θέση σε εφαρμογή της διεθνούς ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, έναντι της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση και της αιτούσας αρχής;
- 3) Μπορεί μια διεθνής ανταλλαγή πληροφοριών που υπερβαίνει τις προθεσμίες τις οποίες τάσσει ο κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, να θεωρηθεί παράνομη παρέμβαση στα δικαιώματα του υποκειμένου στον φόρο;

⁽¹⁾ ΕΕ 2010, L 268, σ. 1.